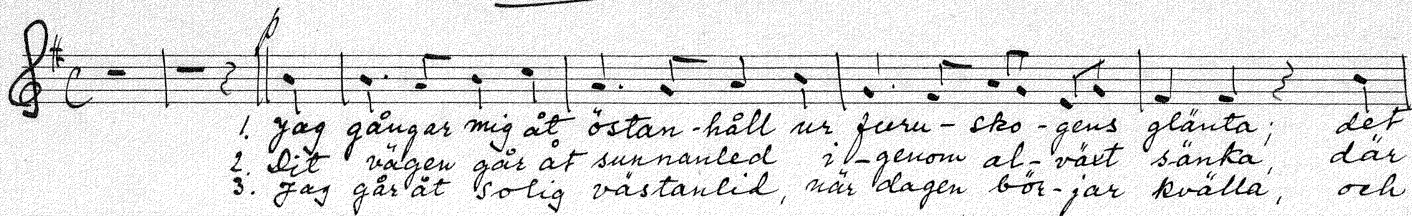
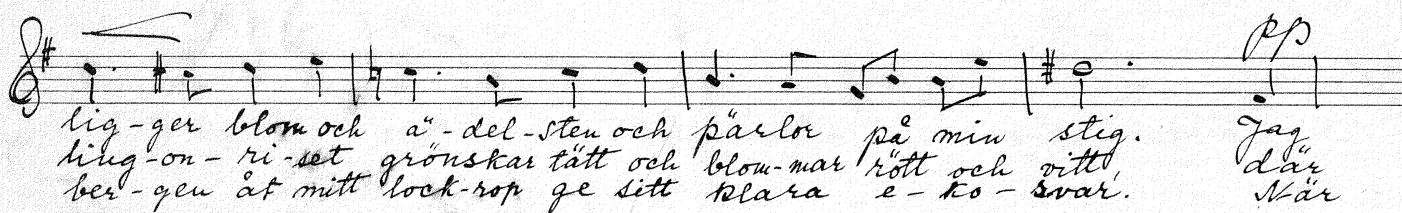

Du vallerlåt.

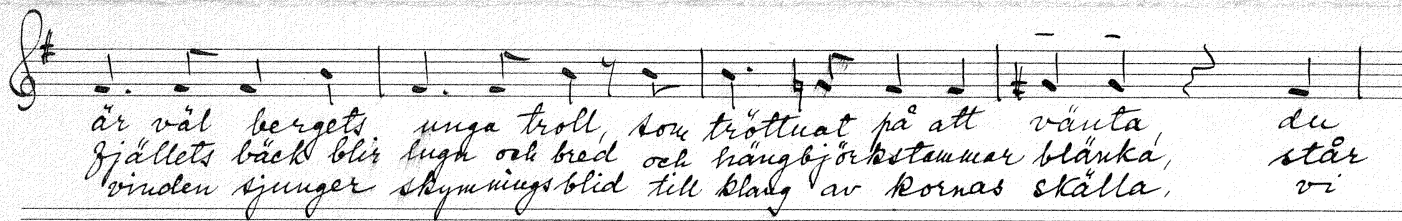
A.T.

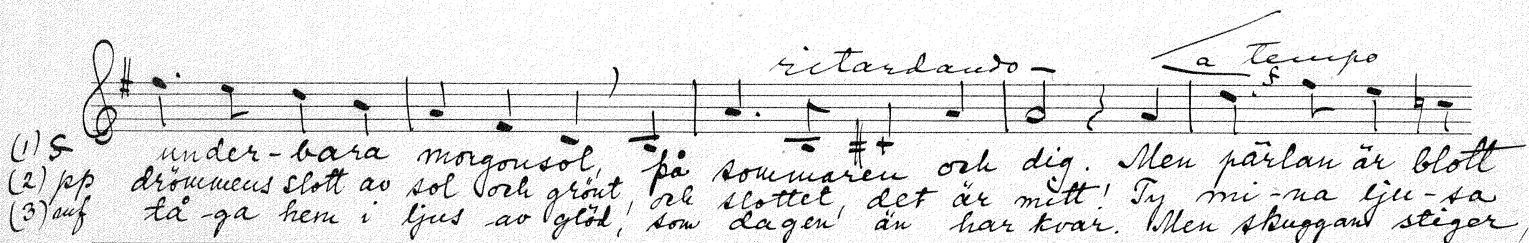
1. jag gånger mig åt östan-håll ur furu-sko-gens glänta; det
2. Dit vägen går åt sunnanled i-genom al-väst sänka; där
3. jag går åt solig västanlid, när dagen börjar kvälla, och

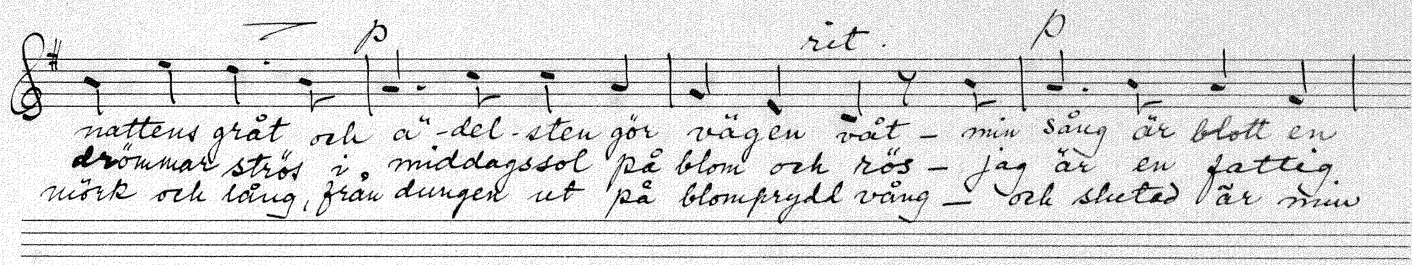
lig-ger blom och ä-del-sten och pärlor på min stig. *pp*
ling-on-ri-set grönskar tätt och blom-mar rött och vitt. Jag
ber-geu åt mitt lock-rop ge sitt klara e-ko-svar. där
När

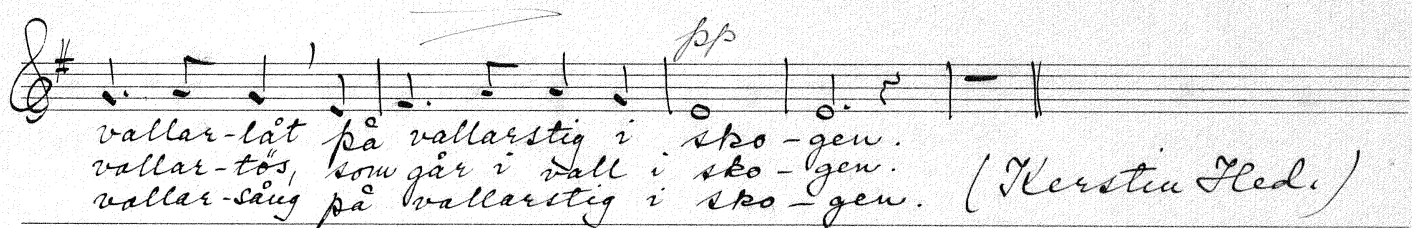
är väl bergets unga troll, som tröttat på att vänta du
fjällets bäck blir lugn och bred och hängbjörkstammar blänka, står
vinden sjunger skymningsblid till klang av kornas skälla, vi

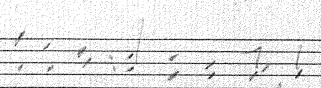
ritardando *a tempo*
(1) *s* under-bara morgonsol, på sommaren och dig. Men pärlan är blott
(2) *pp* drömmens slott av sol och grönt, och slottet, det är mitt! Ty mi-na lju-sa
(3) *mf* lå-ga hem i ljus av glöd, som dagen än har kvar. Men skuggans stiger,

 nattens grät och ä-del-sten gör vägen rät - min sång är blott en
 drömmas strös i middagssol på blom och rös - jag är en fattig
 mörk och lång, från dungen ut på blomprydd väng - och slutad är min

 vallas-låt på vallasstig i sko-gen.
 vallas-tös, som går i dall i sko-gen. (Kerstin Hede.)
 vallas-sång på vallasstig i sko-gen.

Barnens Sång (ur Trefaldighetsnatten)
Aug. Strindberg.

Välkommen ä-ter, snälla sol, som gå-gat mor-dau-

vin-dew. Nu har du so-vit sen i fjöl och vaknar röd om kinden.

Värn upp vår jord, så väcker regn och fyller bondens la-da. Värn sund och

ritard.
vilt och vind och våg, så få vi gå och ba — da!

Välkommen åter, snälla sol, lys över land och vatten! Nu

klingav sång, nu stans fjol, nu dansas, dansas

he — la nat - ten.